

DIVINE CONVERGENCE

The content of this publication is given for free as an act of goodwill and for personal use only. It is our responsibility to keep it that way.

Commercialization by any means or on any platform is prohibited, as well as distribution and/or publication in whole or in part without the express written permission of the publisher. All rights reserved.

DIVINE CONVERGENCE

DIVINE CONVERGENCE

By the grace of His Holiness Sri. Sri. Sri. Chandrasekharendra Saraswati Swami, fondly known to one and all as the Paramacharya of Kanchi:

His Holiness, Sri. Sri. Sri. Chandrasekharendra Saraswati Swami took birth on 20th May, 1894 in Villuppuram village in the then Madras State to the blessed couple, Sri. Subrahmanya Sastry and Smt. Mahalakshamma. His father named him Swaminatha. Sri. Subrahmanya Sastry initiated Swaminatha into *Gayatri* through the *Upanayana Samskara* in the year 1905. Being an officer in district education department, he admitted Swaminatha in to English Education.

In 1906, young Swaminatha happened to meet for the first time, the 66th Acharya of the revered Kanchi Kamakoti Peetam during the latter's Chaturmasya Deeksha in the town of Tindivanam when his father took him along to pay respects. It is believed that the moment the Acharya saw the young

Swaminatha, he recognized him as the future pontiff of the Peetam. On that basis, he immediately gave deeksha to Sri. Lakshminatha as the 67th pontiff and indicated that Swaminatha should succeed him as 68th pontiff.

Later when Sri. Lakshminatha, whose health suddenly deteriorated, realized the impending departure immediately called for Swaminatha to be brought to him as instructed by his preceptor earlier that Swaminatha should succeed him. While Swaminatha and his mother were rushing to see Sri. Lakshminatha, permission was obtained from Sri. Subrahmanya Sastry through wire as he was away on official duty at a far off place, to impart sanyasa to Swaminatha and instate him as the successor. At that time, Swaminatha was 13 years old and was studying 8th standard. Thus, on 13th February, 1907 in the presence of his mother, Swaminatha was given the necessary deeksha to enable him to be the pontiff of Kanchi Kamakoti Peetam.

A few hours later, the existing Swami entered the state of Maha Samadhi, following which, on 9th May of year 1907, Swaminatha was rechristened as Sri. Chandrasekharendra Saraswathi and coronated as the 68th pontiff of Kanchi Kamakoti Peetam. Given that the Swami was too young to manage the affairs of the

mutt at that time, other officials were taking care of the administrative responsibilities. He was then stationed in the Kanchi Mutt premises in the town of Kumbakonam for necessary learning in various branches of wisdom such as Veda and Vedangas under the guidance of pandits. The Swami, though many of the orthodox and traditional customs were not to his liking wing to his English education, was obliging and abiding reluctantly to the customary procedures of the mutt.

The Kanchi Mutt premises in Kumbakonam is in close vicinity of Master C.V.V's residence. As a part of being aware of the worldly happenings, the Swami was in the habit of reading the newspaper daily. In one of the occasions, in the year 1910, when Master C.V.V announced the New Yoga to the world, the Swami happened to see a notice titled "Independence Declaration" in the newspaper. He followed closely the contents of the published article and found the objectives and principles of the New Yoga and the explanation thereof, very appropriate and appealing to his mental disposition.

From that day onwards, given the physical proximity of their places of residence, the Swami started to observe closely the movements and the programmes of Master C.V.V and developed a

favourable opinion of the Master. He wanted to speak with the Master at the right opportunity. The regulations of the mutt and the responsibility on him as the head of the Peetam were not allowing him to do so. However the urge to meet and speak with Master C.V.V was only increasing with time.

One day in the year 1913, during the early hours, they crossed path when both of them came for bathing in river Kaveri at the Bhagavatha Ghat. When they encountered each other and when their eyes met, the Swami's urge to have a conversation with the Master knew no bounds. He asked his followers and disciples for privacy and discussed with the Master in solitude.

The Swami with great respect spoke with the Master, "Mahatma (O Great Soul), the New Yoga propounded by you is very appealing to me, unlike the sanyasa and the responsibility of the mutt that is imparted to me. Like you are advocating, I am of the firm belief that the attainment of Brahman is very much possible through grihastashrama. Hence, I request you to grace me by accepting me as your disciple." When the Swami unhesitatingly stated thus, Master C.V.V closed his eyes for some moments and being an omniscient one that he is, comprehended the future programme of the Swami and replied, "Swami,

what you say is indeed true, but you are born into this world with a purpose. You have been sent with a Grand Plan in accordance to which, a multitude of humanity will have to be elevated through you. It is not appropriate for me to disturb the Plan ordained for you to lift up the humanity. I appreciate your faith in the New Yoga and your strong inclination to practice it. However, it is also my duty to fulfill your yearning, hence, along with my best wishes for your ordained programme in this life to help in the spiritual elevation of a large section of humanity, I will bestow an opportunity on you, to practice this Yoga in your next life.”

From that moment, the Swami took the words of the Master as the decision of Parabrahman and conducted his responsibilities with great conviction and sincerity. After the Master's departure from his physical body, the Swami used to invited Mother Venkamma and her family members to his presence and enquired about their well-being many times.

This incident was narrated by Smt. Kamalamma, the daughter of Master C.V.V and Mother Venkamma, in Nagpur. The life and works of the Swami, Sri. Sri. Sri. Chandrasekharendra Saraswati have been immortalized in a book in Telugu called

“Nadiche Devudu” (The Walking Divinity) by one of

his foremost disciples, Sri Neelamraju Venkata Sessaiah. It can also be read in numerous biographical texts based on the Swami's life. A great amount of detail can also be found in the lectures of Sri. Chaganti Koteswara Rao on the Paramacharya. The Swami, fondly and vividly known as the Paramacharya (translated: The Great Teacher or The Teacher, Absolute) was felicitated with swarnabhishekam in the year of his birth centenary in the presence of the then prime minister of India, Sri. P.V. Narasimha Rao. In the same year, that is 1994, on January 8th, the Swami attained Maha Samadhi.

The Swami having purposefully lived long years of his life, has again taken birth to be a fulfilled being, practising in the path of New Yoga in accordance with the word given by Master C.V.V, who is verily the embodiment of Parabrahman.

The followers firmly believe this is the truth. It is also believed this will be revealed in more detail at appropriate time in the near future.

MASTER C.V.V. NAMASKARAMS

దివ్య సమాగమము

దివ్య సమాగమము

**కంచిపరమాచార్యశ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీస్వామివారి
అనుగ్రహంతో**

శ్రీ శ్రీ శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ స్వామి 1894 మే 20వతేది అప్పటి మద్రాసు రాష్ట్రంలోని విల్లిపురం గ్రామంలో జన్మించారు. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి, మహాలక్ష్మమ్మ గార్లు వీరి జననీజనకులు. వీరికి తల్లిదండ్రులు పెట్టిన పేరు స్వామినాథ. తల్లి తండ్రులు స్వామినాథకు 1905 లో ఉపనయన సంస్కారము జరిపిరి. వీరితండ్రి జిల్లా విద్యాశాఖ అధికారి. స్వామినాథను ఆంగ్ల పాఠశాలలో చదివించిరి. వీరు మొదటిసారిగా 1906వ సంవత్సరంలో తండ్రితో పాటు కంచికామకోటి66వ స్వామివారిని చాతుర్మాస్య దీక్షా సమయమున తిండివనంలో కలవడం జరిగినది. ఈ పిల్లవాణ్ణి చూడటంతోటే వీరిని రాబోవు పీఠాధిపతిగా మనసున ఊహించినారని, ఆ కారణంగానే వారు మహాసమాధి చేరే లోపే అత్యవసరంగా 67వ స్వామివారైన

లక్ష్మీనాథకు దీక్ష ఇచ్చి, వారి తదనంతరము 68వ పీఠాధిపతిగా స్వామినాథను సూచించినారట. 67వ స్వామివారైన లక్ష్మీనాథన్ అకాలమృత్యువాత పడుచున్న తరుణంలో వారి గురువుగారి సూచనమేరకు 8వ తరగతి చదువుచున్న 13 సంవత్సరాల స్వామినాథను వారి తల్లితో పాటు కంచి పీఠమునకు రప్పించినారు. వారి తండ్రి దూర ప్రాంతములో ఉన్న కారణంగా ఆయన అనుమతిని తంఱిద్వారా పొంది, తల్లి సమక్షమున 13 ఫిబ్రవరి 1907 రోజున 68వ కంచి పీఠాధిపతిగా దీక్షయివ్వడం జరిగినది. తరువాతి కొద్ది గంటలకే 67వ స్వామి వారు మహాసమాధి చెందిన తదుపరి, 1907 మే 9వతేదీ స్వామినాథకు చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ నామముతో 68వ కంచి పీఠాధిపతిగా పట్టాభిషేకము జరిపించినారు.

కంచి పీఠము కుంభకోణ పట్టణమున మాస్టరు సి.వి.వి గారి ఇంటికి అతిదగ్గరలో ఉన్నది. శ్రీచంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ స్వామి వారు అతిచిన్న వయస్సులో ఉన్నకారణంగా పీఠము బాధ్యతలు అధికారులు చూచెడివారు. కుంభకోణంలోనికంచి మఠంలో వీరికి వలసిన వేదవేదాంగ అధ్యయనము, పీఠ నిర్వహణకు వలసిన విధివిధానములను పండితులచే నేర్పించెడివారట. స్వామినాథగా ఇంగ్లీషు మీడియం చదువుచున్న తనకు వీరిబోధలు, ఆచార వ్యవహారములు,

నియమ నిష్ఠలు నచ్చేవి కాదట. తన మనస్సునకు

నచ్చకపోయినా బాధ్యత స్వీకరించిన కారణంగా అయిష్టంగా నేర్చుకొనుచుండెడివారట. పీఠాధిపతి అయినవారు లోకవ్యవహారములను తెలుసుకొనుటకై ప్రతి ఉదయము దినపత్రికను విధిగా చదివెడివారట. ఆ క్రమములో 1910వ సంవత్సరములో మాస్టరు సి.వి.వి గారు నూతన యోగమును ఆవిష్కరించిన సందర్భముగా దినపత్రికలో ప్రచురించిన ప్రకటన 'ఇండిపెండెన్సు డిక్లరేషన్' (స్వాతంత్ర్యప్రకటన) చూడటం జరిగినది. దానిలో ప్రచురించిన విషయములను అవగాహన చేసుకొన్న చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ స్వామి వారు, మాస్టరుగారి నూతన యోగ ఉద్దేశ్యములు, వారిచ్చిన వివరణ సబబుగా తోచి మనస్సునకు నచ్చినవట. ఆ రోజు నుండి మాస్టరు సి.వి.వి. గారి యోగ కార్యక్రమములను నిశితముగా గమనించుచూ, మాస్టరు సి.వి.వి గారిపై సదభిప్రాయమును ఏర్పరచుకొని సమయము దొరికినచో స్వయముగా మాస్టరు గారితో మాట్లాడదలచినారట. కానీ పీఠము యొక్క నిబంధనలు, తానునిర్వహించుచున్న పీఠాధిపత్యము, వారి కోరికకు ప్రతికూలముగా ఉన్నవి. కానీ వారి మనస్సున కోరిక నానాటికీ వృద్ధి కాజొచ్చినది.

1913వ సంవత్సరములో ఒకనాటి బ్రాహ్మ ముహూర్తములో స్వామివారు మాస్టరు సి.వి.వి గారు దగ్గరలోనే ఉన్న కావేరీనది 'భగవత్ ఘట్టమున' స్నానముచేయుటకై వచ్చి ఎదురు పడినారట. ఒకరినొకరు చూచుకొన్నారు. మాస్టరుగారి

చూపులతో చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీస్వామివారి చిరకాల
కోరిక ఒక్కసారిగా కట్టలు తెంచుకొన్నదట. ఏకాంతముకోరి, తన
ప్రక్కన ఉన్న శిష్యగణమును దూరముగావేచియుండమని
పంపి, స్వామివారు ఒక్కరే మాస్టరు సి.వి.వి గారితో
సంభాషించడంజరిగినదట.

స్వామివారుమాస్టరు గారితో సవినయముగా,
“మహాత్మా, మీరు అమలు చేయుచున్న నూతన యోగ ప్రక్రియ
చాలా శ్రద్ధగా గమనిస్తున్నాను. నాకు బాగానచ్చినది. నాకు ఈ
సన్యాసము, పీఠాధిపత్యమును నిర్వహించుట మనస్సుకు
నచ్చుటలేదు.

మీరు సూచించిన గృహస్థాశ్రమ ధర్మములోనే బ్రహ్మత్వ
సిద్ధిపొందుట అనునది సత్యమని నేను గ్రహించాను. కనుక
నాకోరిక పై నాకు తమ శిష్యత్వమును అనుగ్రహించి,
దయచూడగలరని ప్రార్థించుచున్నాను” అని ఏకధాటిగా
విన్నవించుకున్నారట. అంతావిన్న మాస్టరుగారు కొన్నిక్షణాలు
కనులుమూసుకొని, సర్వజ్ఞులు కనుక వారి భవిష్యత్ ప్రణాళిక
తెలిసినవారై, “స్వామీ, మీరు చెప్పినది నిజమే కానీ, మీరు
కారణ జన్ములు, మీరు బృహత్తరమైన ప్రణాళికతో భూమిపైకి
పంపబడిఉన్నారు. మీద్వారా జన బాహుళ్యమును
ఉద్ధరింపబడవలెను, మీకు నిర్ణయించిన లోకోద్ధరణప్రణాళికకు

భంగము కలిగించుట నావిధానము కాదు. మీకు నా నూతన

యోగ విధానముపైగల విశ్వాసమునకు, దీనిని

ఆచరించవలెననుకోరికకు అభినందించుచున్నాను. మీ మనోవాంఛానురక్తిని తీర్చడం కూడా నా విధి కనుక, మీరు ఈ జన్మయందు మీకు నిర్ణయించిన కార్యక్రమము శ్రద్ధగా నిర్వహించగలరని, అనేకమానవులను ఉద్ధరించగలరని కోరుకొంటూ, మీ తదుపరి జన్మలో నాయోగము ఆచరించగల అవకాశము కలుగ చేయగలను" అనిసమాధానము చెప్పినారట.

ఆ క్షణము నుండి శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ స్వామివారు మాస్టరుగారి సూచనను పరబ్రహ్మ నిర్ణయముగా భావించి అత్యంత శ్రద్ధతోవారి జీవితాంతము నిర్వహించారు. వీరు అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా మాస్టరుగారి దేహత్యాగానంతరం శ్రీమతి వెంకమ్మగారిని, వారి కుటుంబసభ్యులను తమవద్దకు రప్పించుకొని పరామర్శించుచుండేడివారట.

ఈ విషయము శ్రీమతి వెంకమ్మ మరియు మాస్టరు సి.వి.వి గారి కూతురైన శ్రీమతి కమలమ్మగారు నాగపూరులో ఒక సందర్భములో తెలిపినారు. శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్రసరస్వతీ పరమాచార్యుల వారి శిష్యగ్రగణ్యులు శ్రీ నీలంరాజు వెంకటశేషయ్య గారిచే 'నడిచే దేవుడు' అన్న పుస్తకంలో అభివర్ణించబడి ప్రసిద్ధికెక్కినారు. వీరి సమగ్ర జీవిత చరిత్ర అనేక

పుస్తకరూపములలో వివరింపబడినది. ఇదిగాక, శ్రీ చాగంటి వారి

ప్రసంగములలో కూడా స్వామివారిని గురించి వినవచ్చును. స్వామివారు వారి శతజయంతి సంవత్సరంలో అప్పటి భారత ప్రధానమంత్రి శ్రీ పి.వి. నరసింహారావుగారి సమక్షమున స్వర్ణాభిషేకముకూడా పొందినారు. అదే సంవత్సరం, అంటే 1994 జనవరి 8వ తేది మహాసమాధి పొందినారు.

పూర్ణాయుర్దాయులైన స్వామివారు, పూర్ణ పురుషులగుటకు మరల భూమిపై జన్మించి, పరబ్రహ్మంశ సంభూతులైనమాస్టరు సి.వి.వి. గారు ఇచ్చియున్న అభయమును అనుసరించి నూతన యోగ సాధకులుగా ఉనారన్నదీ, ఈ సత్యము విరివిగా మున్ముందు విదితమయ్యే రోజు రాగలదని, అనుయాయుల ధృఢ నమ్మకము.

మాస్టర్ సి.వి.వి. నమస్కారం

ದಿವ್ಯಸಮಾಗಮ

ದಿವ್ಯಸಮಾಗಮ

ಕಂಚಿ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ:

ಕಂಚಿ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀಸ್ವಾಮಿಗಳು 1894 ಮೇ 20 ರಂದು ಅಂದಿನ ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದ ವಿಲ್ಲಿಪುರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ರವರು ಇವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು. ಇವರಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿರುವ ಹೆಸರು ಸ್ವಾಮಿನಾಥ. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಸ್ವಾಮಿನಾಥನಿಗೆ 1905ರಲ್ಲಿ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ. ಇವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಆಂಗ್ಲ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಇವರು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ 1906ರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಂಚಿಕಾಮಕೋಟಿಪೀಠದ 66 ನೆಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ದೀಕ್ಷಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿವನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದರು. ಅವರು ಈ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಬರುವ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯೆಂದು ಊಹಿಸಿದರೆಂದು, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವರು ಮಹಾಸಮಾಧಿ ಹೊಂದುವ ಒಳಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ 67ನೆಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನರವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ನಂತರ 68ನೆಯ

ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿನಾಥನನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರಂತೆ.

67ನೆಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನವರಿಗೆ ತಾವು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಸ್ವಾಮಿನಾಥನನ್ನು, ತಾಯಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಕಂಚಿಪೀಠಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿದರು. ತಂದೆ ದೂರಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣ ತಂತಿವಾರ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ತಾಯಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲೇ 13 ಫೆಬ್ರವರಿ 1907 ರಂದು ಕಂಚಿಯ 68ನೆಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೊಸಗಿದರು. ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ 67ನೆಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾಸಮಾಧಿಯಾದರು. ನಂತರ 1907 ಮೇ 9ರಂದು ಸ್ವಾಮಿನಾಥನಿಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಎಂಬ ನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

ಕಂಚಿಪೀಠವು ಕುಂಭಕೋಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಪರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಶ್ರೀಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತಿಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅತಿಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಪೀಠದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವೇದವೇದಾಂಗ ಅಧ್ಯಯನ, ಪೀಠದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೇಕಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರಿಂದ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿನಾಥನಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ತನಗೆ ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳು, ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳು, ನಿಯಮನಿಷ್ಠೆಗಳು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ

ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಯಿಷ್ಟತೆಯಿಂದಲೇ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು

ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಮಾಚಾರಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ 1910 ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರು ನೂತನಯೋಗವನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಇಂಡಿಪೆಂಡೆನ್ಸ್ ಡಿಕ್ಲರೇಷನ್' (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಕಟನೆ) ನೋಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವಗಾಹನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಮಾಸ್ತರವರ ನೂತನ ಯೋಗ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಅವರು ನೀಡಿದ ವಿವರಣೆಗಳು ಸರಿಯೆನಿಸಿವೆ. ಅವರು ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರ ಯೋಗಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರ ಮೇಲೆ ಸದಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಸಮಯ ದೊರೆತರೆ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಸ್ತರವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬಯಸಿದರಂತೆ. ಆದರೆ ಪೀಠದನಿಯಮಗಳು, ತಾನು ನಡೆಸಿತ್ತಿರುವ ಪೀಠಾಧಿಪತ್ಯವು ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿವೆ. ದಿನೇದಿನೇ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಹೆಚ್ಚಾಗ ತೊಡಗಿತು.

1913 ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಸ್ಟರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರ ಮನಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಕಾವೇರೀ ನದಿಯ 'ಭಗವತಿ ಘಟ್ಟ'ದಲ್ಲಿ (ಸ್ನಾನಘಟ್ಟ) ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ, ಮಾಸ್ಟರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆಬಂದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲ ರನ್ನೂ ದೂರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾವು ಒಬ್ಬರೆ

ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಸ್ಪರೊಂದಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ 'ಮಹಾತ್ಮಾ! ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನೂತನಯೋಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಈ ಸನ್ಯಾಸ, ಪೀಠಾಧಿಪತ್ಯ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸೂಚಿಸಿದ 'ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲೇ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ತಾವು ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ದಯೆ ತೋರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೇ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಮಾಸ್ಪರವರು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, 'ಸ್ವಾಮೀ! ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವೇ. ಆದರೆ, ನೀವು ಕಾರಣ ಜನ್ಮರು. ನೀವು ಬೃಹತ್ತರವಾದ ಯೋಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಭುವಿಗೆ ಬಂದವರು. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ಉದ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುವರು. ನಿಮಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಲೋಕೋದ್ಧರಣ ಯೋಜನೆಗೆ ಭಂಗವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ವಿಧಾನವಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಈ ನೂತನ ಯೋಗವಿಧಾನದ ಮೇಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ, ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೋವಾಂಛಾನುರಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪೂರೈಸಬಲ್ಲರೆಂದು, ಅದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬಲ್ಲರೆಂದು , ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ

ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರೆಂತೆ.

ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಸ್ಪರವರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪರಂಬ್ರಹ್ಮನ ನಿರ್ಧಾರದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಕಾಶ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಮಾಸ್ಪರವರ ದೇಹತ್ಯಾಗದನಂತರ ಶ್ರೀಮತಿ ವೆಂಕಮ್ಮನವರನ್ನು, ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾಸ್ಪರವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವೆಂಕಮ್ಮನವರ ಮಗಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಮ್ಮನವರು ನಾಗಪುರಿನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರ ಅಗ್ರಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀ ನೀಲಂರಾಜು ವೆಂಕಟ ಶೇಷಯ್ಯರವರು ತಮ್ಮ 'ನಡಿಚೇ ದೇವುಡು' ಎಂಬ ತೆಲುಗು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ನಡೆದಾಡುವ ದೇವರು' ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದರು. 'ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮಗ್ರಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ' ಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಚಾಗಂಟಿ ಕೋಟೇಶ್ವರರಾವ್‌ರವರ ತೆಲುಗು ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಪರಮಾಚಾರ್ಯರೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಪಿ.ವಿ.ನರಸಿಂಹಾರಾವ್ ಅವರ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ನಡೆಯಿತು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1994 ಜನವರಿ 8 ರಂದು ಮಹಾಸಮಾಧಿಯಾದರು.

ಪೂರ್ಣಾಯುಷಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿ ಪೂರ್ಣಪುರುಷರಾಗಲು ಪುನಃ:

ಧರೈಃ, ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಂಶ ಸಂಭೂತರಾದ ಮಾಸ್ವರ್ಸಿ.ವಿ.ವಿ.ಯವರು
ತೋರಿದ ಅಭಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನೂತನಯೋಗ ಸಾಧಕರಾದರು. ಈ
ಸತ್ಯವು ಮುಂಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು
ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಪ್ರಗಾಢ ನಂಬಿಕೆ.

ಮಾಸ್ವರ್ ಸಿ.ವಿ.ವಿ. ನಮಸ್ಕಾರಮ್

